

19 286

Wijziging van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag en van artikel 1638o van het Burgerlijk Wetboek (voorzieningen in verband met de naleving van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 22 december 1987

De leden van de P.v.d.A.-fractie spraken hun dank uit voor de beantwoording van de meeste vragen. Naar hun zeggen misten zij echter het antwoord op hun vraag over een eventuele urenvermelding op de loonstaat. Deze leden meenden dat de door hen gestelde vraag terdege relevant is voor de behandeling van dit wetsvoorstel. Zij wezen in dit verband naar de mogelijke actievare rol van de bedrijfsverenigingen. De aan het woord zijnde leden constateerden dat de bedrijfsverenigingen een overzicht hebben van het hele werknemersbestand, terwijl de LTD slechts met steekproeven werkt. Zij memoreerden dat de minister de Tweede Kamer heeft toegezegd in overleg te treden met de Federatie van bedrijfsverenigingen.

De leden van de P.v.d.A.-fractie herinnerden er voorts aan dat zij in het voorlopig verslag reeds constateerden dat een urenvermelding op de loonstaat aan de bedrijfsverenigingen tevens een prealabele voorwaarde is voor een juiste uitvoering van de NWW. Zij vroegen zich af of er een relatie bestaat tussen het feit dat hun vraag over urenvermelding op de loonstaat niet beantwoord is en recente krantenberichten over grote problemen bij de uitvoering van de NWW.

In reactie hierop merk ik, mede namens de Minister van Justitie, het volgende op.

Naar mijn mening moet voor een goed begrip onderscheid worden gemaakt tussen de mogelijke actievare rol van de bedrijfsverenigingen en een eventuele urenvermelding op de loonstaat.

Wat het eerste onderwerp betreft, merk ik, wellicht ten overvloede, op dat de bedrijfsverenigingen in geen enkel stadium van de discussie zijn gepresenteerd als mogelijk alternatief voor de LTD.

De SER was hier duidelijk over; een algemene opsporende taak werd gezien als niet passend in het wezenlijke takenpakket van de bedrijfsverenigingen. Controle op de naleving van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (WML) is en blijft een taak voor de LTD. Het kabinet is ook deze mening toegedaan.

Ook de SVR liet zich in deze zin uit. Wel meende de SVR dat de bedrijfsverenigingen, gelet op hun belangen en de belangen van de sociale zekerheidsfondsen, een actievare rol zouden moeten hebben. Die rol zou naar het oordeel van de SVR daarin moeten bestaan dat de

bedrijfsverenigingen gevallen van onderbetaling zouden melden aan de LTD.

Om redenen die ik reeds heb vermeld in de memorie van antwoord heeft het kabinet uiteindelijk toch afgezien van de voorgestelde inschakeling van de bedrijfsverenigingen. Dit neemt niet weg dat bedrijfsverenigingen zelf kunnen beslissen om werkgevers en werknemers attent te maken op gevallen van vermoedelijke onderbetaling. Zoals in de eerdere stukken vermeld, gebeurt dit in de praktijk ook door een aantal bedrijfsverenigingen.

Vervolgens het punt van de urenvermelding op de loonstaat. Zoals gezegd, staat dit punt op zich los van de inschakeling van de bedrijfsverenigingen.

In tegenstelling tot wat de leden van de P.v.d.A.-fractie stelden, hebben de meeste bedrijfsverenigingen op dit moment geen volledig overzicht van het werknemersbestand. Hiervan zal eerst sprake zijn na de inwerkingtreding van de verzekerdenadministraties per 1 januari 1989. Bij de inrichting van deze administraties is voorzien in de opname van gegevens met betrekking tot het arbeidsverleden. Met name zal aan de hand van de verzamelloonstaat worden vastgelegd in hoeveel weken een werknemer het afgelopen jaar ten minste 8 uur in dienstbetrekking heeft gestaan. Wat de uitvoering van de NWW betreft, wordt het niet noodzakelijk geacht dit gegeven uit te breiden tot een volledige opgave van het aantal gewerkte uren per werknemer. Ook de gesignaleerde problemen bij de uitvoering van de NWW gaven hiertoe geen aanleiding. Bovendien zou uitbreiding in bovenvermelde zin tot veel extra werkzaamheden voor de werkgever leiden, terwijl het kabinetsbeleid er op is gericht deze lasten te verminderen.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. de Koning